

potvrzením o jeho vykonatelnosti nebo stejnopis notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti ledaže exekuční titul vydal exekuční soud.

5. Samotná exekuce probíhá v režimu exekutora, oprávněný poskytuje exekutorovi potřebnou součinnost, podle exekučního řádu a uzavřené smlouvy. K dotazu exekutora se například oprávněný může vyjadřovat k tomu, zda povinnost uložená exekučním titulem již povinným byla splněna zcela nebo pouze zčásti, a to zvláště v případech, kdy je třeba věc posoudit odborně, zda oprávněný i nadále trvá na splnění uložené povinnosti.

Je j typické, že povinný, který pocítí dopady nařízené exekuce (blokace finančních prostředků na účtech, omezení dispozice s majetkem, zápisy v katastru nemovitostí) začíná vyvíjet "činnost", směřující k vyřešení celé záležitosti. Ve věci se obrací - komunikuje se soudním exekutorem, neboť provedením exekuce je pověřen právě soudní exekutor. Soudní exekutor postupuje v souladu se zákonem a dle pokynů oprávněného. Oprávněný se tak vyhne fyzickému kontaktu s povinným, není vystaven mnohdy nevybíravému slovnímu napadání povinným, a především pak není zatěžován ani rozsáhlou administrativou, jako například při exekuci správní prováděné prostřednictvím exekučního správního orgánu. I v této fázi exekučního řízení může povinný přistoupit ke splnění uložené povinnosti, avšak na jednání, resp. konání povinného nelze po vydání exekučního příkazu, který má účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu, namíližet jako na dobrovolné. Tvrzení povinného, že došlo k dobrovolnému splnění uložené povinnosti, neboť splnil uloženou povinnost sám a na své náklady tak nestojí.

Provedení exekuce soudním exekutorem zatěžuje správní orgán minimálně, a to zvláště při porovnání s exekucí správní, prováděnou exekučním správním orgánem. Exekutor postupuje při provádění exekuce rychle, účelně a efektivně, neboť exekuční správní řád mu tuto možnost dává. Povinný velmi brzo pocítí důsledky nesplnění povinnosti uložené jeho vykonatelným rozhodnutím správního orgánu, což ve většině případů vede a to nejen z důvodu omezení dispozice s majetkem povinného či blokace finančních prostředků na jeho účtech, ale též z obavy ze zvyšování nákladů exekuce, které bude povinný v konečném důsledku nucen jak oprávněnému, tak exekutorovi hradit, ke splnění exekučním titulem uložené povinnosti.